

טוראי ושדי שלום

2087678

בן חביבה וזכריה

נולד ב- ד' טבת תשי"ב 2.1.1952

התגייס לצה"ל בנובמבר 1969

שרת בחטיבת גולני

נפל ב- כ"ה אדר ב' תשי"ל 1.4.1970

בעת שירותו הצבאי

ושדי שלום-

בן זקונים להוריו זכריה וחביבה. נולד ביום ד' בטבת תשי"ב (2.1.1952) במושב בית עריף. הוריו, שעלו ארצה ב"מרבד הקסמים" בשנת 1949, עברו גלגולים רבים, תחילה בעין שמר, ואחר כך בבית-עריף. לבסוף, כשהיה שלום בן שנה, עקרו לרחובות, מאחר שאחיו הגדול נתקבל לישיבת "פורת יוסף" שם. כבן למשפחה דתית ומתוך רצון לתת לבן זקניהם, אשר לו הקדישו את מלוא תשומת לבם ואהבתם, חינוך ברוח מסורת ישראל, רשמוהו הוריו לבית הספר הדתי "מוריה" בשעריים. למרות שלא הצטיין ביותר בלימודיו, סיים שלום בהצלחה את בית הספר. מוריו חיבבו אותו בזכות ביישנותו, טוב ליבו ועליונותו, וגם על חבריו היה מקובל בזכות נכונותו לעזור להם ולנהוג ידידות בכלם. כיוון שלא עלה בידו להמשיך ללמוד בבית ספר תיכון פנה, מתוך החלטה נחושה, לחיי עבודה. תחילה עבר לבית הספר המקצועי באשדוד והתכוון ללמוד שם מכונאות, אך לא מצא את מקומו, וחזר לעיר מושבו. כדי שלא לשבת בטל ולא ליפול למעמסה על הוריו, הלך לעבוד בשחנת הקמה ברחובות ובחברת "פרי תנובה" בעיר. במאמציו הרבים לקנות לעצמו מקצוע קבוע, למד את מקצוע השרברבות. לאחר שסיים בהצלחה את הקורס, עבד במקומות שונים ולבסוף נתקבל לעבודה כשרברב ב"מכון וייצמן למדע", בו עבד כמעט עד לגיוסו לצה"ל.

הוא גויס לצה"ל במחצית נובמבר 1969. במשך חמשת חודשי שירותו הרבה לשלוח מכתבים למשפחתו ובהם שאל לשלום החברים, השכנים והידידים. ביחוד שאל לשלום ילדי אחיו, כי אהב ילדים מאוד והם השיבו לו אהבה. גם במכתבו האחרון לאחיו, אשר בגלל היותו בשירות מילואים פעיל הגיע לביתו לאחר התקבל הידיעה על נפלו, אין הוא שוכח לשאול לשלום הקרובים לו. אור ליום כ"ה באדר ב' תשל"א (1.4.1970), נפל בעת מילוי תפקידו. הובא למנוחת עולמים בבית הקברות ברחובות.

הוריו עלו ארצה ב"מרבד הקסמים"

בשנת 1949

קיבוץ עין שמר

עברו

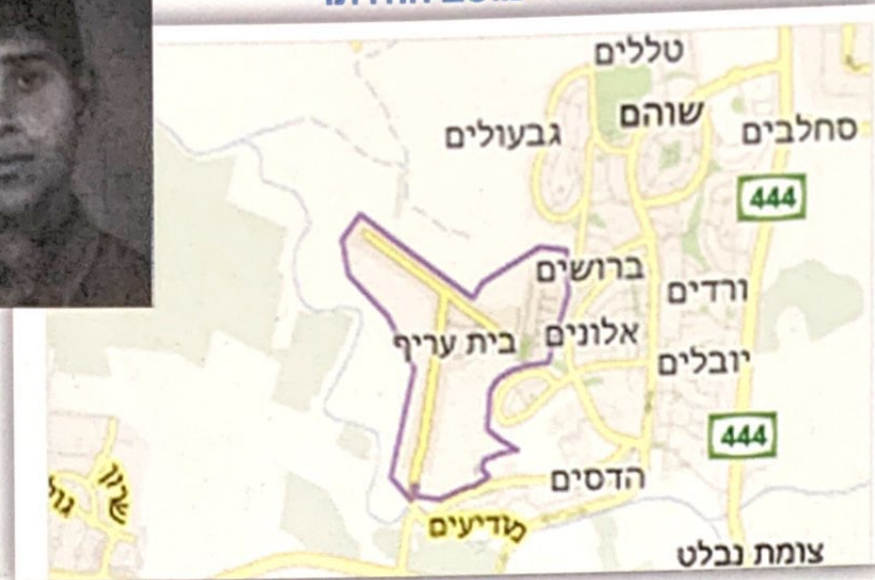
לקיבוץ עין שמר

לאחר מכן עברו למושב בית עריף- שם נולד שלום

מושב הולדתו

לבסוף עקרו לרחובות

אחיו התקבל

לישיבת "פורת יוסף"

עבודותיו-

תחנת הקמח

"פרי תנובה"

באימונים

הנוף האנושי של החטיבה

הנוף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון ורב-פנים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ ישראל של אותם הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחבי הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצות חודשי לחימה ארוכים בני עיר רבים ואף עולים חדשים אנשי גח"ל ומח"ל. ראוי לציין, כי בימי תש"ח היו בחטיבת גולני בחורות רבות, אשא שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פעלו כקשריות או חובשות קרביות. כבר במלחמת העצמאות הייתה חטיבת גולני כור היתוך לילידי הארץ ולבני העליות השונות.

ההתשה בתעלה

יחידות גולני ירדו לקו תעלת סואץ בשליש האחרון של שנת 1969. תחילה התמקם גדוד "גדעון" ואחר-כך איכלסו את מוצבי קו ברילב גם לוחמי הגדודים האחרים. בעיקר ישבו הכוחות בגיזרה הצפונית של התעלה, איזור קנטרה. המצב הרצוי היה לפגוע באוייב מבלי להיפגע. צלפים מצריים ארבו לכל תנועה בלתי זהירה של כוחותינו. סיכויי התקיפה בגיזרה זו מראה, כי לחטיבה כמעט ולא היו נפגעים. החיילים שמרו על הוראות והנחיות ולא הימרו על חייהם במעשים פזיזים.

הלחימה בגזרת עזה

בסוף שנת 1970 ובמהלך שנת 1971 הפכה עזה למעוז מאיים של כנופיות מחבלים. מחודש לחודש הלכו המחבלים והגבירו את כוחם. פעולות החבלה, אף שלא עמדו על רמה צבאית גבוהה, הלכו והתרכבו. כוחות הביטחון הצליחו לשים ידם על רבים מהמחבלים, אולם האוכלוסיה המקומית הצעירה בעזה, שהבחינה היטב במתרחש, סיפקה עוד ועוד אנשים לשורות המחבלים. ברור היה שצריך "לעשות סדר" ברצועת עזה, ולאחר התלבטויות ממושכות הצליח צה"ל לפתח שיטות מבצעיות מאלפות ויוצאות דופן בשביל צבא סדיר. הוחלט להתמודד במחבלים בדרכיהם, בדרך הלחימה הקטנה.

